

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1721. usque ad annum 1724

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1783

VD18 90119304

§. 5. Aliud colloquium Imperatoris cum Europæis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67596](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67596)

Sæc. XVIII.
A. C. 1721.

§. V.

*Aliud colloquium Imperatoris cum
Europæis.*

Die decima tertia ejusdem Mensis in-
junctum est Legato, ut ipse cum
omnibus Europæis etiam infirmis ad
Imperatoris alloquium altera die veni-
ret; cunctis ergo ad Palatium consuen-
tibus Imperator præcepit, ut Ripa in-
terpretem ageret, eique in hoc munere
præter Pedrinium opem ferrent Pereira,
Bovet, Mourao, & Mairel Jesuitæ.
Præprimis igitur Imperator a Legato
sciscitabatur, *an hi omnes ejusdem forent
Nationis*, cunctos esse Italos præter
duos Germanos respondente Legato,
interrogabat Imperator, *cur diversæ Na-
tionis homines etiam in affectibus moribus-
que diversi essent*: id a diversa educatione
provenire, reposuit Legatus: Postea
quæsit Imperator: *I. num vestra re-
ligio in universo orbe annuntiat, vel
datur Regio, in qua non existunt Missio-
narii?* R. ubique prædicatur Evan-
gelium, ibique existunt Missionarii.

*II. In quibus Regnis sunt Missionarii?
num etiam in Moscovia? erantne Regna,
in quibus religio Christiana prædicabatur,
Sinensi Imperio magis vicina, quam Eu-
ropæ?* R. Præter alia Regna Thaini,

Coc-

Coccincinæ, in Perfide, Japponia, imo Sæc. XVIII.
 & in Moscovia erant Missionarii, eo A. C. 1721.
 rumque nonnulli erant Sinensi Impè-
 rio & alii Europæ magis vicini, cum
 autem Imperator subjungeret, in Mo-
 scovia non fuisse Missionarios, Legatus
 ob dicentis reverentiam nihil respondit.

III. *Omnes reliquæ Nationes in suis
 negotiis varias adhibent detortas vias &
 tergiversationes, Sinenses vero ad centrum
 tendunt recta via: Tu vero si quid dicen-
 dum occurrit, profer, nec te conturbet
 concitator vox mea; tecum enim disputare
 volui, vicissim & tibi cum contentione &
 energia loqui licet.* „Ad id reposuit Le-
 „gatus, tria sibi occurrere, & quidem
 „I. Quod summus Pontifex per plures
 „annos omnè studium & diligentiam
 „adhibuerit, auditaque utraque parte
 „nequaquam aliorum suggestione in-
 „ductus, sed a Spiritu sancto inspiratus
 „in controversia Rituum Sinensium,
 „infallibile suum iudicium tulerit; ipsa-
 „que hæc controversia jam sit decisa,
 „idque testatum reddatur per libellum
 „supplicem Pontifici sponte oblatum,
 „quo Societas tota in Corpore cæcam *Vide supra*
 „obedientiam & perfectam observan- *t. 56. l. 215.*
 „tiam decretorum circa ritus Sinenses *S. 44. p. 185.*
 „spondit, & novissime eadem Socie-
 „tas Majestati suæ supplicavit, ut eo-

B 4

„rum

Sæc. XVIII., rum observantiam Sinensibus Christianis permittere dignaretur.,
A. C. 1721.

Ad hæc respondit Imperator: *Etiam Confucii doctrina per plura retro sæcula ab Imperatore usque ad infimam plebem semper fuit observata, magnique habita, mox autem subjunxit Legatus, „nec Pontifex Confucii doctrinam evertere, sed „duntaxat in Christianis ea corrigere „intendit, quæ cum nostra sancta lege „convenire nequeunt: Hæc quoque „lex neminem cogit, ut illam amplectatur & observet, sed duntaxat illis, „qui eam profiteri volunt, insinuat, „ut ab illis, quæ a summo Pontifice „nuper fuere prohibita, sese immunes „servent. „*

Quænam vero sunt hæc prohibita? interrogabat Imperator, cui Legatus, inter alia est cultus tabellarum non correctarum. Tum vero Imperator subjunxit: Hæc non est doctrina Confucii, sed inventio ab exteris invec̃ta, nec de re tam exigui momenti dijudicare mearum est partium, sed potius Pro - Regum, & Mandarinorum, haud ultra ergo de illis sermo fiat. Reposuit tamen Legatus, ad Te tanquam omnium Tribunalium & Mandarinorum Caput, Pontifex me ablegavit, ut quosdam abusus in Christianis tolli, permitteres, ne nostræ sanctæ legis, quæ labem aut maculam non patitur, puritati detriment-

trimentum inferatur, & quamvis hæc res Sæc. XVIII.
 exigui esse momenti, Sinensi Nationi vi- A. C. 1721.
 deantur, maximi tamen sunt in nostra sancta
 lege, quocirca Pontifex hanc tot votis ex-
 optatam gratiam a sua Majestate obtinere
 sperat:

Verum Imperator de his utpote re-
 bus nullius momenti haud ultra men-
 tionem facere, sed ad alia progredi vo-
 luit, Legatus vero opposuit, in hisce
 tabulis reperiri voces *Tien*, & *Xemdi*,
 quibus tamen Christianorum Deus ex-
 primi non posset, *Etiam Tu*, opposuit
 Imperator, variis nominaris nominibus,
 quæ tamen omnia idem significant, proin-
 etiam *vester Deus diversis nominibus*
exprimi poterit. Ast legatus respondit:
 Justissimis ex causis Pontifex præce-
 pit, ut Deus noster solo nomine *Tien*
Chu vocetur, ipse vero particulariter a
 Deo adjuvatur, ut poneret nomen suum
 sibi. His auditis Imperator, ut de his
 adeo levis momenti rebus ultra agatur,
 haud sustinens interrogabat, an Lega-
 tus crederet, quosdam ex præsentibus
 sese idololatriæ reos fecisse, & si qui
 forent, eosque in Europam secum du-
 ceret, an rogi poena damnandi: *Hac in*
re, reponebat Legatus, *nullum summo*
Pontifici refragaturum, tantumque nefas
commissurum confido: Num vero, inter-
 rogabat Imperator, *Matthæus Riccius*

B 5 hujus

Sæc. XVIII. hujus Missionis Fundator erravit? re-
A. C. 1721. spondit Legatus, erravit in aliquibus,
 sed innocue; nondum enim tum res a
 Sede Apostolica fuit definita: Cum
 vero Imperator scire vellet, in quibus
 is erraverit, Legatus subjunxit, in eo,
 quod tabellis non correctis uti, & Deum
Tien Xamdi vocari permiserit. Verum
 de his denuo Imperator silentium teneri
 jussit, Legatus vero ad alterum pro-
 gressus articulum dixit, se non obstante
 Pontificis judicio sperare, omnes Eu-
 ropæos in perfecta pace & fraterna
 charitate sine contentione & querela
 imposterum permansuros, eoquod sicut
 omnes in rebus fidei summo Pontifici,
 ita etiam æquis jussis suæ Majestatis
 obedire teneantur: Hoc sermone con-
 tentus Imperator hæc dixit; *nil melius dici
 potuisset, & quamvis huc disputatum ve-
 nisssem, mihi tamen, quod adhuc objicerem,
 non occurrit:* unde Legatus ad tertium
 progressus caput, pro Europæis, si
 suis defectibus Majestatem suam offen-
 dissent, veniam precabatur, rogans,
 ut omnes sanctam Legem in sua puri-
 tate deinceps prædicare permitteren-
 tur, his dictis in terram prostratus,
 semetipsum pro omnibus reum, & ad
 quodlibet supplicium paratissimum ob-
 tulit: Placuit hæc submitissio maximo-
 pere Imperatori, qui Legatum surgere
 jussit

jussu solaturus, subjunxit, *optime e-*
gisti ac locutus es, nec melius agere vel lo-
qui potuisses, nunc totum negotium est di-
lucidatum simul & finitum. Insuper in-
 terrogante Imperatore, an alia, quæ
 proponeret, haberet, Legatus eundem
 rogabat, quatenus in hac Aula per-
 manere, sibi liceret, ut eo commodius
 Pontificem subinde de suæ Majestatis
 incolumitate certiores reddere, simul-
 que inter Missionarios pacis conciliato-
 rem agere, eisque ad Prædicatoris
 munus necessarias facultates concedere
 posset: ad hoc se alio tempore responsa
 daturum edixit Imperator, quem Le-
 gatus denuo rogabat, ut præteritorum
 immemor esse velit: Annuit Imperator,
 subjungens, *sicut ego omnibus veniam*
concedo, & præteritorum obliviscor, quam-
vis ferme nullum in hac causa a culpa im-
munem judicem, ita & Tu omnibus culpas
dimitte, nullumque ob præterita castiga,
sed imposterum una omnes tanquam ejusdem
familia fratres in pace vivant: postremo
scire cupio, an ex Tuis quempiam ad Pon-
tificem mittere velis? Legatus itaque
 actis de tanta clementia gratiis respon-
 dit, se nil ardentius desiderare, nisi
 ut Pontificem non modo de tot honori-
 bus, & beneficiis, sed præcipue de
 singulari gratia pro Religionis Christia-
 næ libertate concessa certiores reddere
 vale-

Sæc. XVIII.

A. C. 1721.

Sæc. XVIII. valeret: annuit imperator, nullamque
 A. C. 1721. moram esse interponendam asseruit.
 His dictis Legatum ceterosque omnes
 valere iussit, ac nonnisi Patres Jesuitas
 & Bovetum secum detinuit.

§. VI.

Hujus colloquii Successus.

Viani l. c.
pag. 129.

EX benigna hac Imperatoris mente
 Legatus, ceterique ejus Socii cuncta
 in Religionis Catholicæ bonum ad Pon-
 tificis votum fluxura, haud temere au-
 gurabantur: unde non mediocri lætitia
 ac voluptate perfundebantur omnes;
 ipse etiam Pater Murao Legatum &
 Pedrinum data dextera rogabat, ut
 præteritorum immemores cum ipso
 deinceps in gratiam redire velint, in-
 super Pater Dentescoles, unacum qui-
 busdam aliis Jesuitis de prospero Le-
 gationis successu, & benigna Majestatis
 suæ concessione Legato Apostolico gra-
 tulationis obsequium præstitere: Nihilo-
 minus idem Pater Murao ceterique tres
 Jesuitæ, qui huic colloquio intererant,
 mæstum, turbatumque animum & vul-
 tum præseferre videbantur, atque in-
 ter eos nonnulli palam edixere, parum
 in Imperatoris pollicitatione ponendum,
 eum enim nonnisi ironice fuisse locu-
 tum, quocirca Pedrinum & Ripam,
 de